

1849-08-19

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Møn

Modtagersted:
Botanisk Have

Omtalte personer:
Daniel Smith

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard fortæller at han har færdiggjort et maleri med motiv af Møns klint i aftensol. Han skriver om sin kærlighed til Georgia.

TRANSSKRIFTION

Mappe 2 nr. 27

Møn d 19 august 1849.

Jeg er her da nu igjen min egen, kjære, velsignede G! og Vejret driller mig som før, jeg har dog faaet et Billede endnu færdig, og er vel ret fornøiet med det, men det som skulle være mit Hovedbillede, med det gaar det kun maadeligt, jeg har dog ikke opgivet at faae noget ud af det, Du ved vel det er det Parti som vi saae sammen – Taleren¹ med [~~Overstreget: glødende S~~] den glødende aftensol paa Toppen. Det var dog deiligt at besøge Dig min velsignede G. Tak for al Din Kærlighed; ogsaa Tak for det rare lille Brev, som væntede mig her, hvor det gjorde godt saadan paa en maade at mødes med Dig igen, dette lille Brev er saa indholdsrigt, at jeg hvergang jeg læser det bliver forundret over hvor det meget kan være der, det var ganske nyt, der staar saa meget deri som som slet ikke blev omtalt da vi saas. Det maa dog have være en rædsom Vei i Hollænder [?], at jeg har Dig endnu hel og holden, min egen! at jeg i det

-2-

hele taget har Dig, derfor være Gud lovet og takket, som for al hans uendelige Godhed, og G! Din inderlige Glæde og Fryd jeg føler i min Sjæl over Dig Du velsignede, Du min egen! – Jeg veed ikke om jeg faar skrevet mere, for jeg er saa ganske overvældet af Følelse at Tankerne ere ganske bort, jeg vil vente lidt – Og! Havde jeg Dig her, jeg vilde sidde ganske stille, og slutte Dig fast i mine Arme, og se Dig ind i Øinene, og stille glæde mig over at have Dig, at det er mueligt at være saa glad som jeg er, det har jeg aldrig faaet nogen forestilling om før, Du har det G! Vi er lykkelige! Jeg vil være rigtig glad! Jeg vil ikke [?give] mig med at jeg mangler Kræfter, jeg vil male med Kærlighed, Glæde og Uskyldighed det vil nok kunne sees paa Lærredet, og glæde Andre, om ogsaa det aldrig bliver mig mulig at opnaa den Farve i mine Skyer som jeg saa paa Himmelen i aftes.

Jeg har seet Dig i Din Eensomhed min G! Da Du havde

-3-

holdt op at see efter mig, saa jeg Dig endnu engang i lang afstand, Din Gang var meget udtryksfuld, jeg saa ganske, hvorledes Du havde det.

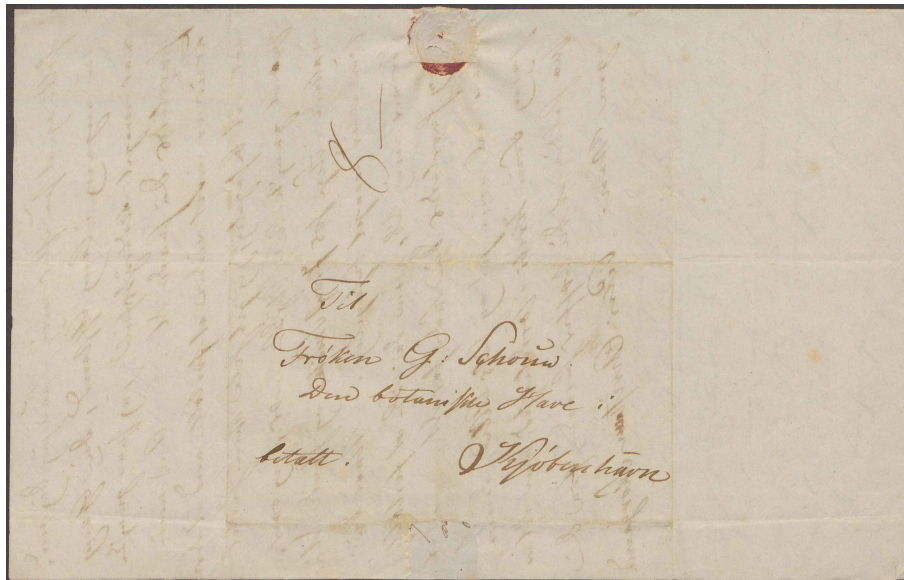
Om min Tour er intet videre at fortælle end at den var ret behagelig, jeg gik

hele Vejen hertil paa et ganske lille Stykke nær, jeg overnattede i Stege hos Provst Smith og fandt det der som altid meget behagelig. Naar Du skriver mig til, glem da ikke at fortælle mig hvorledes Din Fader har det. Lev vel min G! og hils Alle, dennegang Fru Krebs isærdeleshed, om det er saa heldig at Du træffer hende, fra Din egen ven
Peter Christian Skovgaard

¹ Den store Taler var en pynt på Møns Klint.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 2 Nr. 27

Åben 19 August 1849.

Jeg er fød da med dig i mine øjen,
Lige, selvgunde g! og Minst dillel mig som
for, jeg for dig først et Billede end en for,
dig, og er vel vel forvint med M, men
at som skulle ved mit foran billedet, med
det gæst det kun maadligt, jeg for dig
ikke opgiat et faar meget ad et M, da
men vel det er M forli som vi for spæmmen
talorue med gløderne I den gløderne Aften
for god Toppen. Det var dig dillel et
bølge dig mig selvgunde g. Tak for et
den Lige for, og for Tak for det rare lille
Brev, som ventede mig for, for M gior
et godt Tandem for en Maade et med den
dig. igjen, dette lille Brev er for den gode
rige at jeg sangang jeg for M bliv forvint
over for det meget den ved det, M var
gangde mig, der forer for meget der for
som det ikke blev ontall da vi forer.
Det man dig forer ved et ved forer den
gollender forer, at jeg for dig end en
for og fulder, min øjen! at jeg. M

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fulde bage for dig, derfor vorer Gud lovet
og takket, som for et sandt vunderligt
Gjæst, o g. den vunderlige Gæst og
Sjæl jeg føler i min Djal omst dig den
Helligsind, da min egen! - Jeg ved ikke
om jeg snart kommer her, for jeg er
saa gængsel om volds af Solstige og Landet,
med en gammel bost, jeg vil ikke lide
O g. sandt jeg dig for, jeg vil ikke gængsel
og stille dig selv i min Loven, og for dig end i
Gennem, og stille glæde mig omst et sandt dig,
at det er min Loven at være for gængsel som jeg er,
at det for jeg aldrig sandt mig omst for dig,
du for det g. om end lykkedes. Jeg vil
omst rigtig Gæst. Jeg vil ikke give mig
med at jeg mangler bost, jeg vil
møde med Helligsind Gæst og Helligsind
for vil nok kunne for gængsel,
og glæde Landet, om og for det aldrig
bliver mig min Loven at opretholde den Loven
om i min Djal som jeg for gængsel
møde. Lykke. Jeg for sandt dig
i den Helligsind min g. da du for

fulde og at for efter mig, sandt jeg dig end
min angang i lang Tid, den Gæst
som mangler Helligsind, jeg for gængsel
følede den sandt. Gud min
Loven er indet andet et for alle and at det
som vil besyngelig, jeg vil stille min for alle
gængsel alle Lykke omst, jeg omst
møde i den for Helligsind og for alle det
som altid mangler besyngelig. Naar du
for min omst, glæde da ikke et for alle
min følede den sandt for alle.
Loven vil min g. og for alle, den
for den Loven i Helligsind, omst den
for sandt et den bost for alle, for den
egen omst Peter Christian Hørgaard